

== నీ చం ==

“సత్యా”

సాహిణిమనస్సు పరివరివిధాల పోతున్నది. రకరకాలైన ఊహలు, మంచితో ఈ లోకంలో నెగ్గలేవనుకునే మనస్సుకి విరివిగా కలిగేచెమవీ, వాటికిదూరంగా అలల్లాగాకన పడి, వాటితో ఆడుకునేందుకు వీలులేని మంచివీ, వస్తూ పోతూ ఉన్నాయి.

ఆ వానలోగూడా ఆ రిక్తాబండి తోలు తూ వెళ్లుతున్న వాళ్ళని చూసి సాహిణి ఎప్పుడూలేని వింతని పొందసాగింది వాళ్ళు ఎంతకష్టపడి సంపాదిస్తున్నారు? డబ్బునేది మనిషి మనుషిచేత పాదాలు ఒత్తించుకొనేందుకు, మోయించుకునేందుకుగూడా ఎట్లా చలామణి అవుతుంది?

వాకిట్లో నిలుచున్న సాహిణికి లోపల తండ్రి దగ్గులు, చిత్కారాలు వినపడుతునే ఉన్నాయి. తనేంచేస్తుంది? తనే లోకంలో ఎప్పుడు ఒకర్ని సిగ్గు విడిచి యాచించంది ఇవాళ యాచించి నిరుత్సాహపడ్డది. తనదగ్గర దమ్మిడిఉన్నా, తననితను దమ్మిడి ఉందిన్న దాన్ని అనుకోవచ్చుకాని, దమ్మిడిగూడాలేనప్పుడు తననిగురించి తనేమనుకోవాలి? తనేంచేస్తే ఇప్పుడు నాణేలుగిడ్తాయి?

“ఏమండి అమ్మగారు బండికావాలా?” అన్నాడు రిక్తాఆపి, వాకిట్లో నిలుచున్న తనని చూస్తూ రిక్తావాడు.

“అక్కర్లేదు” అంది నిర్ణాక్ష్యంగా. వాడు తనవంక ఏమిటో కపటంతోమటుకు

చూస్తున్నాడు. వాడు తననట్లూ చూడటానికి గల కారణం ఆలోచించటానికి అటు చూడకుండా ఉండలేకపోయింది.

“ఆ!...మీకు తెలీదమ్మా. బహుశా నా వేరు మీరు వినేవుంటారు....నాగయ్య. ఎక్కడికన్నా....ఎ వ రి దగ్గరకన్నా తీసికెళ్ళాలా?” అన్నాడు ముక్కుతూ.

సాహిణికి అంతా అర్థమయింది. ఒంటి గంటకి అట్లా వాకిట్లో నిలుచుకున్నంత మాత్రాన తనని ఎంత నీచురాలుగా తలచి, మాట్లాడాడు వాడు. వాళ్ళిట్లా సంపాదిస్తాననిగూడా తనెరుగు. సాహిణి ఎందుకో అప్యాయంగా వాడితోమాట్లాడడానికి ఆత్మతపడుతున్నట్టుగాతలచింది. కాని తను గోతిలో పడుతుందేమో! అనే భయం.

“అదు గో....ఆ డా బా చూడండి. అక్కడో అ బ్బా యున్నాడు....చంద్రమాలి గారని—అక్కడికి....బాగాఇస్తాడమ్మాడబ్బు’ అన్నాడు! తన మానం అంగీకారమే అనుకోని కాబోలు.

“పోరా వెధవ” అంటూ కోపంగా తలుపేసుకొని కుర్చీమీదతలపెట్టి ఆలోచించసాగింది గత సంఘటననిగూర్చి.

తను ఎంతనీచం చేస్తే....వాడు తనకి డబ్బిస్తాడు? ఆనీ చం లోకమంతా ఎంత హేయంగాచూస్తుంది. తనకి తను దాన్ని ఎంత అసహ్యించుకుంటున్నది?.

డబ్బు...డబ్బు...వస్తుంది...తండ్రికొంతకుదుట పడ్డాడు-నిజమే...తన జీవితానికి ఆ ఒక్క రాత్రి పెద్ద మచ్చవుతుంది. తను లోకానికి ఒక నీచు రాలుగా కులటగా కనపడుతుంది. అది తను తన లేతనమనస్సు భరిస్తాయా? తనొక్క రాత్రి ఆ నీచంచేస్తే మటుకేమిటి? చెడిపోవటం సుఖవుగాను మంచిగాను కూడా కనిపిస్తుంది కాబోలు! తండ్రి హాయిగా నిద్రబోతాడు... తనకి కావాల్సింది ఆయన హాయిని నిద్రతప్ప మరేముంది ఇప్పుడు. తను తన జీవితంలో ఒక ఘనకార్యం చేసినట్టుగాదా!...ఆ రిక్తావాడు... తనని బండిమీద కూర్చోబెట్టుకుంటాడు... అక్కడికి హాయిగా తీసుక వెళ్తాడు...మంచి మంచిమాటలు చెప్తాడు....

తరువాత చంద్రమాళి తనని చూస్తాడు....“ఎంతకావాలి” అంటాడు...తను ఊరి నంత ఇస్తాడు...తను నీచం చేస్తుంది...డబ్బు తెస్తుంది...బజారు వెళ్లుతుంది...ఆహారం తెస్తుంది తండ్రి తింటాడు... “ఎక్కడిది” అంటాడు. తను అబద్ధమాడ్తుంది...తండ్రి తనని మంచిదానివి అంటాడు...తను జీవితంలో మరెప్పుడుగూడా ఆతప్పు చేయకూడదనుకుంటుంది. కాని డబ్బులేనప్పుడల్లా అది గుర్తుస్తుంటుంది. తననది ఆకర్షిస్తుంది...అదే అలవాటేతుంది. లోకమంతా తనని నీచు రాలుగా చూస్తుంది. తను ఆర్జించేది ఖర్చవుతుంది. తన అందం పూవుమాదరిగా వాడిపోతుంది. తననామకంగా ఈలోకాన్ని విడుస్తుంది—తన చెడ్డపేరుమటుకు కొన్నాళ్లు నిలుస్తుంది. లోకులు తనుండే చోటునిగూర్చి వింతగా చెప్పుకుంటారు.

ఇదంతా ఎందుకు? తనొనర్చిన ఒక్క తప్పుకు తనొనర్చిన ఒక్క ఘన కార్యానికి! ఘనకార్యం! తన తండ్రిని హాయినర్చటం. తను తన తండ్రికి ఎనిచేస్తే మటుకేం? దానితో లోకానికేంపని! ఎంత విచిత్రం....

వంచినతల ఎత్తింది సాహిణి....లోకమంతా గిరున తిరుగుచున్నట్లయింది...తనేం ఆలోచించింది! తనేనాలని ఆలోచించింది!... తను ఎంత పాపురాలు!

మర్నాడు మనియార్డరు వచ్చింది.... వందరూపాయిలు పిన్నిదగ్గర్నుంచి నాన్న పేర్న....

కాని, ఆపిన్ని తన తల్లి చెల్లెలుకాదని, తనతండ్రి యువకదశలో ఉంచినమనిషి, ఆమెద్వారానే తండ్రి బ్రతుకు తాడనిమటుకు సాహిణికి తెలీదు!

మర్నాడు సాహిణి ఆ డబ్బుతోనే దినుసులు తెచ్చింది కాని ఆ డబ్బుమటుకు నీచమైనది అని తనకు తెలీదు.

శ్రీ సాయిబాబా మెటల్ లాకెట్సు

వెల 1-కి 0-7-0 ఒక డజను వెల 4-12-0

(తపాలా ఛార్జీలతో సహా)

ఈక్రింది ఆడ్రెసుకు 7 ఆణాల తపాలా బిళ్లలు పంపిన యెడల మీకు వొక లాకెటు పంపబడును.

శ్రీ బా బా ప బ్లి కే షన్స్,

82, క్రెస్టెల్స్ నాయకన్ టాంక్ వీధి, జి.టి. మదరాసు.